

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa F. W.

przeciwko S. S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 lutego 2014 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 2 września 2013 r.,

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie;**
- 2. pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 2 września 2013 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną pozwanego od wyroku tego Sądu z dnia 26 kwietnia 2013 r., stwierdzając, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od kwoty pięćdziesiąt tysięcy złotych, od której ustawodawca w art. 398² § 1 k.p.c. uzależnił dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe. Pozwany oznaczył wprawdzie wartość zaskarżenia kasacyjnego kwotą 50 016 zł, ale wartość zaskarżenia apelacyjnego została przez niego oznaczona kwotą 40 016 zł. Przedmiotem rozpoznania apelacyjnego nie była cała sprawa, lecz tylko jej część, w odniesieniu do której wartość przedmiotu zaskarżenia została prawidłowo oznaczona kwotą 40 016 zł. Ponieważ w sprawie tylko pozwany wniósł apelację i została ona oddalona, wartość interesu majątkowego, jaki pozwany ma w zaskarżeniu wyroku sądu drugiej instancji zamyka się kwotą 40 016 zł. W tej sytuacji skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i – zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. – podlega odrzuceniu.

W zażaleniu na to postanowienie pozwany zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. przez przyjęcie, że dla określenia wartości zaskarżenia kasacyjnego decydująca jest wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w apelacji, art. 378 § 1 w związku z art. 368 § 1 pkt 2 i 5 k.p.c. przez przyjęcie, że wskazana w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia wyznacza granice apelacji, art. 368 § 2 w związku z art. 19 § 2 i art. 233 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, że wartość przedmiotu zaskarżenia została w apelacji oznaczona prawidłowo, pomimo że nie obejmowała żądania ustalenia odpowiedzialności za szkody mogące się ujawnić w przyszłości, którego wartość została w pozwie określona na kwotę 10 000 zł, art. 26 w związku z art. 25 § 2 i art. 233 k.p.c. przez przyjęcie, że wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosiła 50 016 zł, pomimo że w pozwie została ona oznaczona kwotą 57 016 zł, w skład której wchodziła wartość żądania ustalenia odpowiedzialności za szkody mogące powstać w przyszłości określona na kwotę 10 000 zł, i art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez bezzasadne odrzucenie skargi kasacyjnej. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy, wychodząc z założenia, że dla oznaczenia wartości zaskarżenia kasacyjnego miarodajna jest wartość przedmiotu podlegającego rzeczywistemu rozpoznaniu i rozstrzygnięciu w postępowaniu apelacyjnym, nie zbadał tej rzeczywistej wartości i przyjął za podstawę jej określenia wadliwie wskazaną w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia. Wynika to z porównania wartości dochodzonych żądań z zakresem rzeczywistego zaskarżenia apelacyjnego.

W pozwie powód wnosił o zasądzenie od pozwanego: kwoty 41 000 zł tytułem zadośćuczynienia, kwoty 579,68 zł tytułem odszkodowania i kwoty 5 936,09 zł tytułem skapitalizowanej renty oraz o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za mogące ujawnić się w przyszłości skutki wypadku, któremu uległ w dniu 21 września 2006 r. Wartość przedmiotu sporu oznaczył przy tym kwotą 57 516 zł. Po zsumowaniu dochodzonych kwot i zaokrągleniu do pełnego złotego ich wartość wynosiła 47 516 zł. W tej sytuacji z oznaczenia wartości przedmiotu sporu kwotą 57 516 zł wynikało, że wartość żądania ustalenia odpowiedzialności za szkody mogące ujawnić się w przyszłości została określona na kwotę 10 000 zł.

Wyrokiem z dnia 25 lipca 2012 r. Sąd pierwszej instancji zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 40 015,77 zł (tj. 37 000 zł i 3 015,77 zł) i ustalił odpowiedzialność pozwanego za mogące ujawnić się przyszłości skutki wypadku, któremu powód uległ w dniu 21 września 2006 r. (tj. 10 000 zł), a w pozostałej części powództwo oddalił. Pozwany zaskarżył ten wyrok w części uwzględniającej powództwo, tj. w punktach I, II i III, natomiast wartość przedmiotu zaskarżenia oznaczył w apelacji kwotą 40 016 zł.

Uszło uwagi Sądu Okręgowego, że wskazana przez pozwanego w apelacji kwota 40 016 zł była nieadekwatna do zakresu zaskarżenia wyroku Sądu pierwszej instancji, w rzeczywistości bowiem wartość zaskarżenia apelacyjnego wyrażała się kwotą 50 016 zł.

W tej sytuacji nie ulega wątpliwości, że pozwany, zaskarżając w całości wyrok Sądu drugiej instancji oddalający jego apelację, w skardze kasacyjnej prawidłowo oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia kwotą 50 016 zł. Trzeba podkreślić, że w skardze kasacyjnej pozwany sprostował swoją omyłkę popełnioną

przy oznaczaniu wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacji i swoje stanowisko w tej kwestii szczegółowo uzasadnił.

Wartość przedmiotu zaskarżenia jest pochodną zakresu zaskarżenia orzeczenia, w związku z czym o dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia decyduje rzeczywista wartość przedmiotu rozpoznania i rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2006 r., II CZ 35/06, nie publ. i z dnia 22 czerwca 2012 r., V CSK 291/11, nie publ.).

Konkludując, trzeba stwierdzić, że wartość przedmiotu zaskarżenia została w skardze kasacyjnej prawidłowo oznaczona kwotą 50 016 zł, wobec czego postanowienie odrzucające tę skargę zostało wydane z naruszeniem art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398² § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁵ § 1 zdanie pierwsze k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i zgodnie z art. 108 § 2 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c. pozostawił rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.